

чатах) являється хорошою. Больше половини опитаних – 57% згодилися з тим, що письмове спілкування в Інтернеті відрізняється безграмотністю і повним пренебреженням до граматических і лексических правил.

Аналіз мотивів у процесі навчальної діяльності студентів

Онищенко Е.С., аспірант

Мотивація є однією із фундаментальних проблем, як вітчизняної так і зарубіжної психології. У поведінці людини є дві функціонально взаємопов'язані сторони: збуджуюча та регуляційна. Збудження забезпечує активізацію та напрямок поведінки і пов'язано з поняттями мотиву та мотивації. Ці поняття включають у себе уявлення про потреби, інтереси, цілі, наміри, прагнення, які є у людини, уявлення про зовнішні фактори, які заставляють її вести себе окремим чином, про керівництво діяльністю у процесі її здійснення. [5; с118].

М.І. Бажовіч казується, що для студентів не всі мотиви мають однакову спонукальну силу. Одні з них є основними, ведучими, інші – другорядними, побічними, що не мають самостійного значення; які так чи інакше підпорядковані провідним мотивам. В. Апелът виділив наступні мотиви учення: соціальні (обов'язок і відповідальність, розуміння соціальної значущості учення, прагнення зайняти певну позицію у відношенні до оточуючих людей, отримати їх схвалення); пізнавальні (орієнтація на оволодіння новими знаннями, закономірностями, орієнтація на засвоєння способів добування знань); комунікативні (спілкування з однолітками, дорослими); і мотиви саморегуляції (орієнтація на придбання додаткових знань і потім на побудову спеціальної програми самовдосконалення) [1].

Вже в 1994 р. структура мотивів досить суттєво змінюється: бути високоосвіченою, культурною людиною (58%), досягти успіху в житті (54%), зробити кар'єру (37%), мати певний соціальний статус (20%). Хоча мотив здобуття професії продовжує займати досить високе місце (41%), але дослідження показують падіння цього показника [4; с.40].

Нинішній етап розвитку суспільства можна охарактеризувати

наступними особливостями. Перше місце займають мотиви заробітної плати і самореалізації. Спостерігається стійке зниження числа студентів, що вважають обрану професію своїм покликанням. З'явився мотив можливості роботи за кордоном.

В цей час формується новий тип особистості. Статус підприємця стає все більш привабливим для підростаючого покоління. Специфічними рисами особистості нового типу є: готовність до ризику, особистісна відповідальність за своїх вчинки, здатність розраховувати, насамперед, на свої сили уміння пристосовуватися до економічної кон'юнктури.

Учбова мотивація складається з оцінки студентами різних аспектів учбового процесу, його змісту, форм, способів організації з погляду їх особистих індивідуальних потреб і цілей, які можуть співпадати або не співпадати з цілями навчання. В дослідженні В.А. Якуніна, Н.І. Мішкова, «виявилось, що «сильні» і «слабкі» студенти відрізняються один від одного не за рівнем інтелекту, а за мотивації учбової діяльності». Шляхом експериментального дослідження було виявлено, що максимальна задоволеність вибраною професією спостерігається у студентів I курсу. Надалі цей показник неухильно знижувався, аж до 5 курсу. Проте, не дивлячись на те, що незадовго до закінчення вузу задоволеність професією є найменшою, саме відношення до професії стає позитивним. [3].

Причому, як указує В.Н. Обносков, студенти, які не мають достатньо повного і правильного уявлення про свою майбутню професію до кінця навчання рідше демонструють намір працювати по спеціальності (I курс – 98%, II курс – 89%, III курс – 62%).

Список літератури:

1. Ананьев Б. Г. О проблемах современного человекознания. — 2-е изд. — СПб.: Изд. Дом "Питер", 2001. — 263 с.
2. Асеев В.Г. Мотивация учебной деятельности и формирование личности. М., 1976г.
3. Гриншпун С.С. Интересы и склонности при выборе профессии/ С.С. Гришпун // Школа и производство. — №6. — 1985.
4. Климов Е.А. Психология профессионального самоопределения. Ростов на Дону, 1996г.

Мотивационная роль в учебном процессе

Кумпан М. А., Иващенко М.Н., аспиранты

Мотив достижения как устойчивая характеристика личности впервые был выделен Г. Мюрреем и подразумевался как устойчивое стремление сделать что-то быстро и хорошо, достичь определенного уровня в каком-либо деле. В процессе дальнейших исследований этого мотива такими учеными как Д. Мак-Клелланд и Х.Хекхаузен были выявлены две независимые мотивационные тенденции: стремление к успеху и стремление избежать неудачи. Мотив достижения в данном случае показывает, насколько человек стремится к повышению уровня своих возможностей.

Н. И. Конюхов определяет мотивацию достижения как выработанный в психике механизм достижения, действующий по формуле: мотив «жажда успеха» — активность — цель — «достижение успеха». Мотив достижения отражает потребность личности всеми доступными средствами избежать неудачи и достичь желаемого результата. Мотивация избегания неудачи рассматривается как выработанный в психике механизм избегания ошибок, неудач, нередко любыми путями и средствами. Для личности, с преобладанием мотивации избегания неудач, главное не допустить ошибки, избежать неудачи, даже ценой сильной трансформации первоначальной, главной цели, её полного или частичного недостижения [3].

Личности мотивированные на успех обычно активны, инициативны. Если встречаются препятствия — ищут способы их преодоления. Продуктивность деятельности и степень ее активности в меньшей степени зависят от внешнего контроля. Отличаются настойчивостью в достижении цели. Склонны планировать свое будущее на большие промежутки времени. Х. Хекхаузен считал, что «планирование становится необходимым для достижения упорядоченной последовательности и функциональной организации цепи действий. Этот временной охват ряда действий... и отличает мотивацию достижения от